

Cambridge Audio AXR100

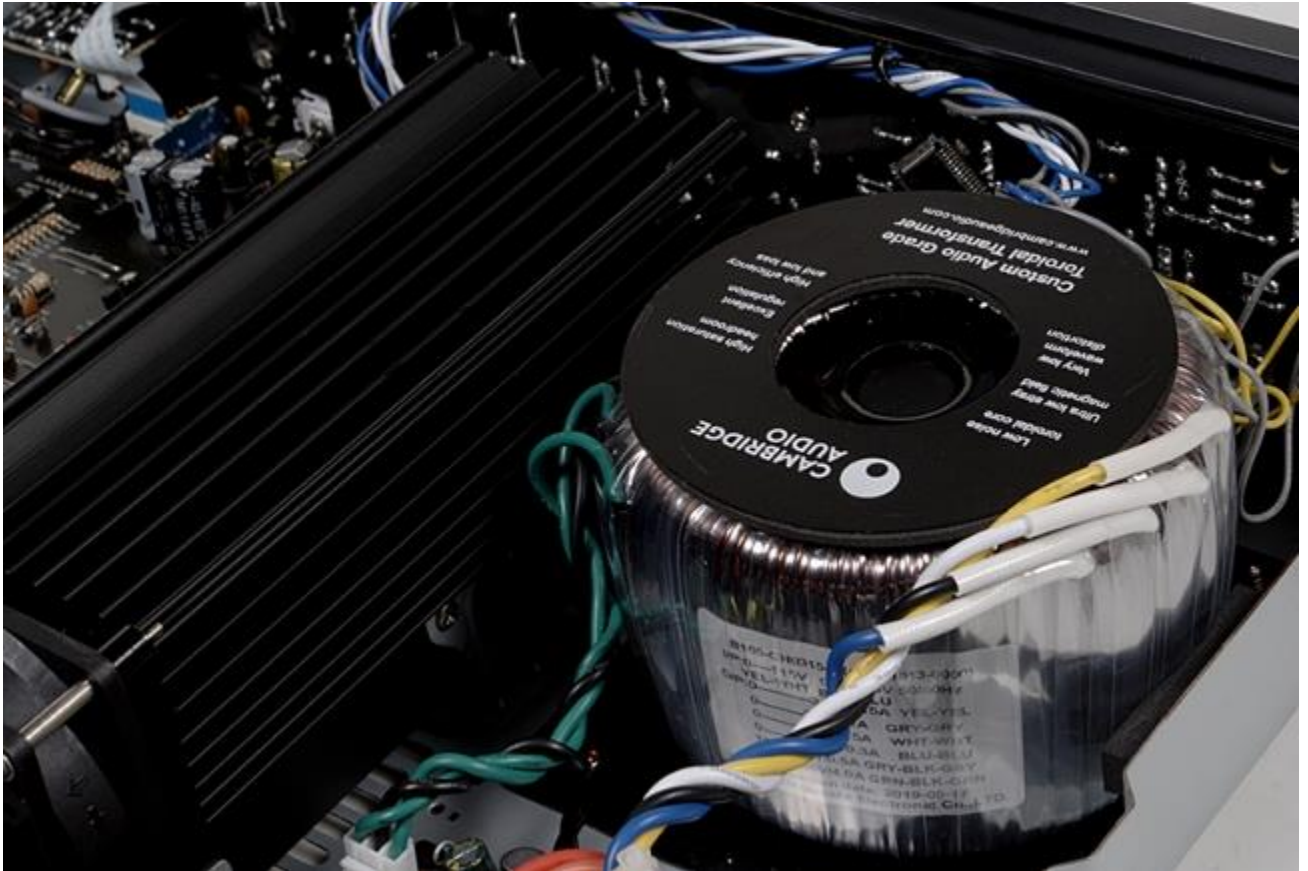

Ο AXR100 είναι ο μεγάλος ραδιοενισχυτής της σειράς AX και αποτελεί ένα μέρος της προσπάθειας του ιστορικού κατασκευαστή από την Βρετανία να διατηρήσει την θέση του ως μια εταιρία που καθορίζει την ιδέα της υψηλής πιστότητας. Είδαμε την προσπάθεια αυτή, στην εξέλιξή της, όταν το 2019 η Cambridge Audio παρουσίασε όχι μόνο τη νέα σειρά AX, αλλά και την σειρά CX και έδωσε μεγαλύτερη δημοσιότητα στην κορυφαία της σειρά Edge (τον ολοκληρωμένο ενισχυτή της οποίας έχουμε [δοκιμάσει εδώ](#)).

Η σειρά AX περιλαμβάνει δύο ολοκληρωμένους ενισχυτές, δύο ραδιοενισχυτές και δύο CD players και θα μπορούσε άνετα να θεωρηθεί ως η εισαγωγική σειρά προϊόντων της Cambridge, καθώς η σειρά Torraz φαίνεται ότι κλείνει το κύκλο της στην αγορά. Ο AXR100 που δοκιμάζουμε στις σελίδες που ακολουθούν είναι ο μεγάλος ραδιοενισχυτής (AM/FM), τον οποίο μπορείτε να συναντήσετε (στο διαδίκτυο) και ως AXR100D (σε έκδοση με δέκτη DAB/FM).

Οι ραδιοενισχυτές, γενικώς, ανήκουν σε μια κατηγορία συσκευών ήχου η οποία, απλώς, αρνείται να αποχωρήσει από το... γήπεδο. Είναι, πιθανώς, η πληρότητα του πακέτου και η συμπάθεια που τρέφουν, οι περισσότεροι από τους φίλους του καλού ήχου, στα ερτζιανά, αυτό που τους συντηρεί στην επικαιρότητα αλλά το βέβαιο είναι ότι δεν αποτελούν έναν απλό αναχρονισμό, αντιθέτως φαίνεται να είναι μια ρεαλιστική πρόταση. Όπως την βλέπει η Cambridge Audio, η σύγχρονη εκδοχή του ραδιοενισχυτή οφείλει να περιλαμβάνει έναν ενισχυτή με καλές δυνατότητες οδήγησης, μια καλή ποικιλία

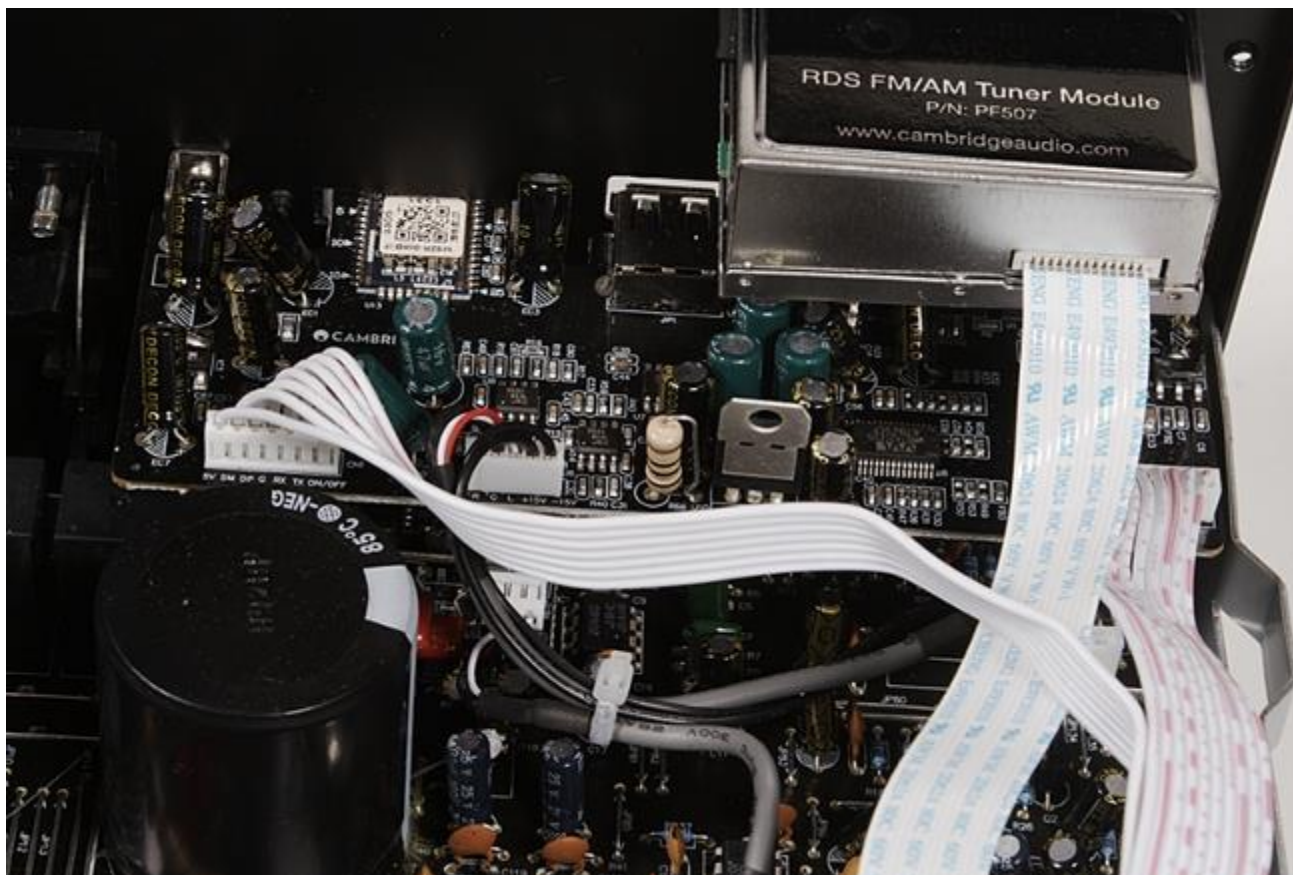
συμβατικών εισόδων (η οποία δεν αφήνει -ούτε κατά διάνοια- απ' έξω έναν προενισχυτή phono) και -οπωσδήποτε- ένα πακέτο δυνατοτήτων σύνδεσης ψηφιακών πηγών. Όλα αυτά συνδυάζονται με έναν συμβατικό ραδιοφωνικό δέκτη με τις βασικές δυνατότητες. Αυτά, τουλάχιστον, είναι τα όσα αντιλαμβάνεται κανείς από την μακροσκοπική θεώρηση του AXR100. Δεν μιλάμε, ασφαλώς, για μια αρχιτεκτονική που χαράζει το δικό της μονοπάτι στην ιστορία του Hi-Fi, αλλά, σε μια κατηγορία τιμής πολύ κάτω από τα €1000,- αυτό που μετράει δεν είναι τόσο η πρωτοτυπία των ιδεών, όσο ο τρόπος εκτέλεσης μιας συνταγής που όλοι γνωρίζουμε, αλλά διακρίνεται από μια ισορροπία που μπορεί εύκολα να διαταραχθεί. Ας δούμε τα αποτελέσματα της συγκεκριμένης εκτέλεσης...

Ο ενισχυτής βασίζεται σε έναν αρκετά "βαρύ" μετασχηματιστή με πολλαπλό δευτερεύον.

Η τροφοδοσία του τελικού σταδίου χρησιμοποιεί δύο ηλεκτρολυτικούς πυκνωτές των 10.000 μ F.

Εδώ φαίνεται το ψηφιακό τμήμα του AXR100 με τον μετατροπέα της Wolfson. Ακριβώς από πάνω βρίσκεται το θωρακισμένο άρθρωμα του ραδιοφωνικού δέκτη ενώ στο χαμηλότερο επίπεδο, μόλις διακρίνεται ο τελεστικός ενισχυτής του προενισχυτή ρηοηο.

Το στάδιο ισχύος του ενισχυτή με τους τέσσερις ημιαγωγούς της Οπ μονταρισμένους σε μια μικρών διαστάσεων κοίλη ψύκτρα. Στο δεξί μέρος φαίνεται ο ανεμιστήρας του οποίου η ταχύτητα ρυθμίζεται με βάση την θερμοκρασία.

ΡΑΔΙΟΕΝΙΣΧΥΤΗΣ/DAC

Cambridge Audio AXR100

Στο όριο του ψαλιδισμού, ο AXR100 απέδωσε 107Wrms ανά κανάλι με φορτίο 8Ω στην έξοδο και 140Wrms ανά κανάλι με φορτίο 4Ω, επιδόσεις που ξεπερνούν αυτές που ανακοινώνει η ίδια η εταιρία. Με συντελεστή αύξησης x1.3, ο ενισχυτής δείχνει ικανός να χειριστεί ένα ελαφρώς δύστροπο ηχείο, μια συμπεριφορά που πρέπει να θεωρηθεί ως πολύ καλή για την κατηγορία τιμής. Ο συντελεστής απόσβεσης υπολογίστηκε λίγο πάνω από το 100.

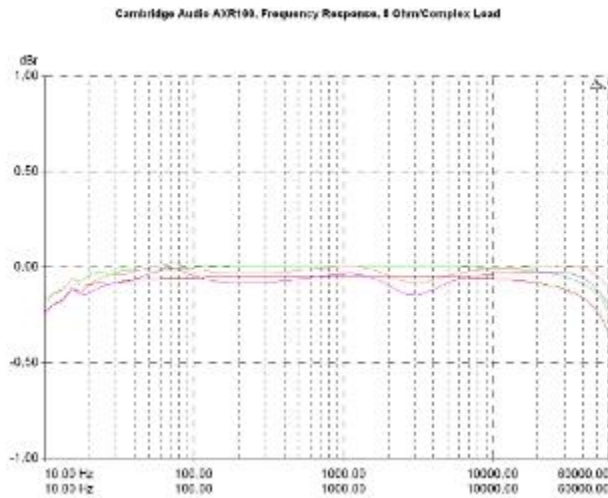
Οι στατικές μετρήσεις παραμόρφωσης, με αναφορά το 1/3 της μέγιστης ισχύος ήταν, επίσης, καλές. Με φορτίο 8Ω, είδαμε 0.026% και 0.006% για την THD+N και την IMD αντιστοίχως, με την πρώτη τιμή να αυξάνεται όταν η συχνότητα μέτρησης έγινε από 1kHz, 10kHz (0.032%). Με φορτίο 4Ω η τιμή της αρμονικής παραμόρφωσης ανέβηκε και ο ενισχυτής έδωσε 0.031%, με την IMD να παραμένει σταθερή. Στα 10kHz μετρήσαμε THD+N 0.037%.

Ο AXR100 αποδείχθηκε αρκετά αθόρυβος με -82.1dBr(A) (με αναφορά το 1Wrms/8Ω) και δυναμική περιοχή 96.5dB.

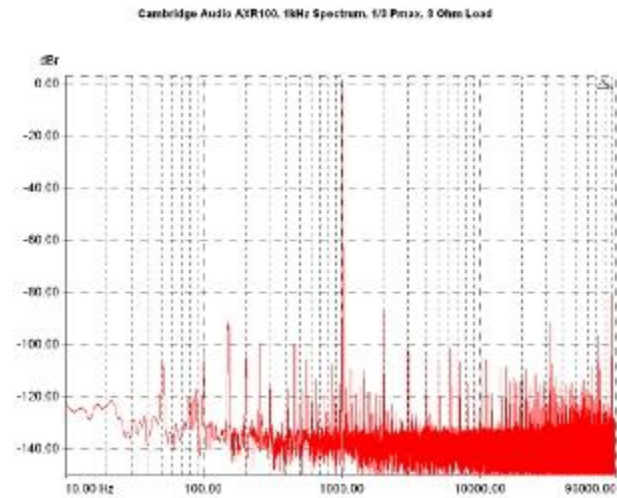
Η απόκριση συχνότητας με αναφορά το 1/3 της ισχύος και φορτίο 8Ω, είναι πρακτικώς επίπεδη, με αποκλίσεις που δεν ξεπερνούν τα 0.2dBr στα 10Hz και τα 0.35dBr στα όρια της μέτρησης (60kHz). Η ομοιότητα μεταξύ των καναλιών είναι πολύ καλή, με διαφορές κάτω από το 0.1dB. Με σύνθετο φορτίο, η απόκριση δεν αλλάζει σημαντικά. Οι αποκλίσεις που φαίνονται βρίσκονται στην περιοχή των 0.2dB περίπου και δεν μπορούν να θεωρηθούν σημαντικές. Ο ενισχυτής φαίνεται ότι μπορεί να οδηγήσει σωστά ένα ηχείο με τις συνήθεις μεταβολές στο μέτρο της εμπεδησής του.

Το φάσμα της εξόδου με σήμα 1kHz στην είσοδο (με αναφορά το 1/3 της μέγιστης

ισχύος στα 8Ω) ακολουθεί την πεπατημένη με μία σειρά αρμονικών οι οποίες πέφτουν γρήγορα (από την τρίτη και πάνω) κάτω από τα -100dBr. Η ισχυρότερη δεύτερη αρμονική βρίσκεται κοντά στα -90dBr. Από πλευράς θορύβου, η βασική πηγή φαίνεται να είναι το τροφοδοτικό με εμφανείς συνιστώσες στα 50/100Hz και συνολική συμμετοχή 640μVrms περίπου, ενώ ο ενισχυτής φαίνεται ότι μαζεύει λίγο θόρυβο στις πολύ υψηλές συχνότητες, ο οποίος, πάντως, βρίσκεται, με εξαίρεση λίγες αιχμές, συστηματικά κάτω από τα -100dBr.

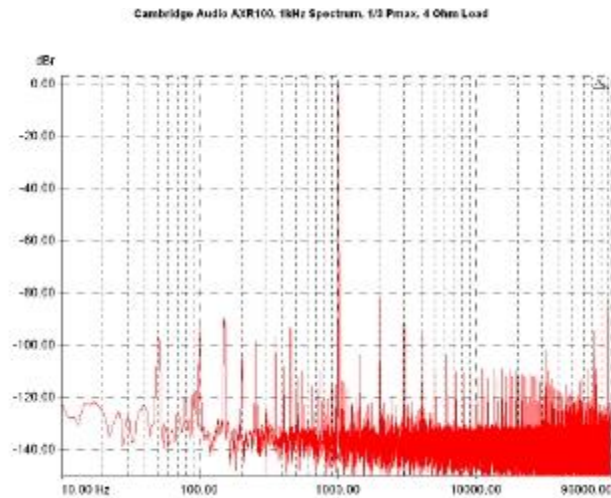
Απόκριση συχνότητας και για τα δύο κανάλια. Στάθμη αναφοράς: 1/3 Pmax. Φορτίο 8Ω (πράσινη/κόκκινη καμπύλη), σύνθετο φορτίο (πορτοκαλί/ιώδης).

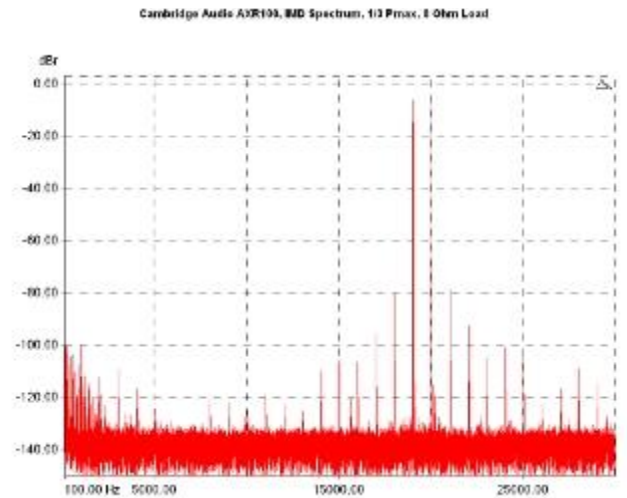
Φάσμα αρμονικών για σήμα 1kHz, στάθμη αναφοράς: 1/3 Pmax/8Ω.

Με φορτίο εξόδου 4Ω, το φάσμα των αρμονικών γίνεται λίγο εντονότερο (η δεύτερη αρμονική πλησιάζει, τώρα, τα -80dBr και τρίτη και τέταρτη αρμονικές βρίσκονται πάνω από τα -100dBr) κάτι που είναι αναμενόμενο. Επίσης, το τροφοδοτικό γίνεται λίγο πιο θορυβώδες.

Τα προϊόντα ενδοδιαμόρφωσης (19/20kHz 1:1) βρίσκονται, επίσης, σε χαμηλές στάθμες με τις περιττές τάξεις να βρίσκονται κάτω από τα -100dBr (πάνω από την πέμπτη τάξη) και την συνιστώσα δεύτερης τάξης (1kHz) να είναι ορατή στα -100dBr.

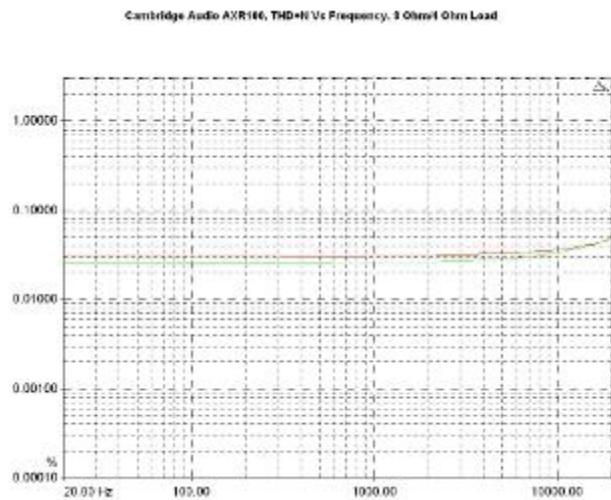

Φάσμα αρμονικών για σήμα 1kHz, στάθμη αναφοράς: 1/3 Pmax/4Ω.

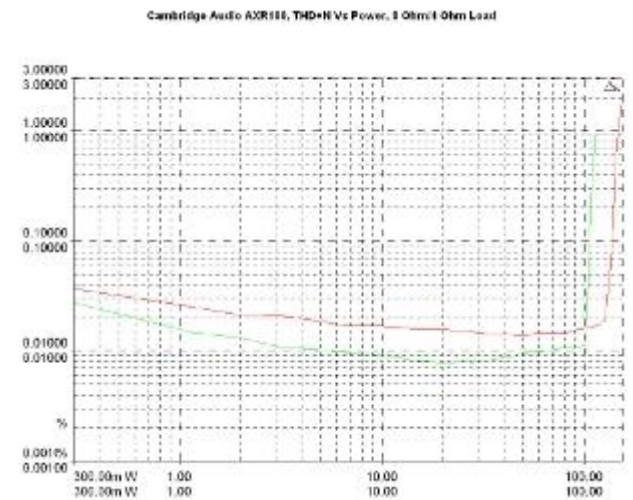

Φάσμα παραμόρφωσης ενδοδιαμόρφωσης. Σήματα 19kHz/20kHz 1:1, στάθμη αναφοράς 1/3 Pmax, φορτίο 8Ω.

Το διάγραμμα μεταβολής της παραμόρφωσης (THD+N) σε συνάρτηση με την συχνότητα δείχνει μια συμπεριφορά που είναι αναμενόμενη. Ο ενισχυτής κινείται στην περιοχή του 0.025% για την περιοχή μέχρι τα 8kHz, επιδεικνύοντας μια ανοδική τάση στις υψηλές συχνότητες, φθάνοντας το 0.05% στο όριο της μέτρησης (20kHz). Παράλληλα, οι διαφορές στην συμπεριφορά σε συνάρτηση με το φορτίο είναι μικρές. Η μεταβολή της παραμόρφωσης σε συνάρτηση με την ισχύ δεν κρύβει εκπλήξεις. Τα σημεία όπου γίνονται εμφανή τα πρώτα ίχνη υπερφόρτωσης βρίσκονται γύρω από τα 100Wrms/8Ω και τα 150Wrms/4Ω περίπου.

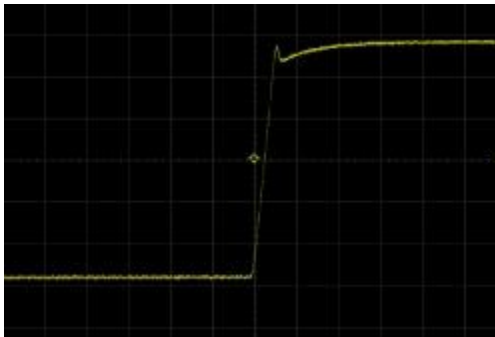
THD+N σε συνάρτηση με την συχνότητα. Φορτίο 8Ω (πράσινη καμπύλη), 4Ω (κόκκινη).

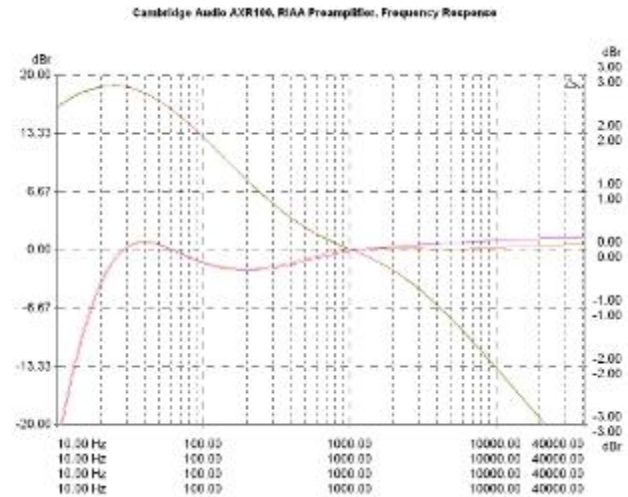
THD+N σε συνάρτηση με την ισχύ εξόδου. Φορτίο 8Ω (πράσινη καμπύλη) και 4Ω (κόκκινη).

Η απόκριση του σταδίου ισχύος σε τετραγωνικό σήμα είναι καλή με μοναδικό άξιο αναφοράς εύρημα ένα μικρό overshoot. Ο χρόνος ανόδου υπολογίστηκε στα 8.8μs και ο ρυθμός ανύψωσης στα 8.4V/μs.

Τέλος, η ακρίβεια αποέμφασης RIAA του προενισχυτή phono είναι αξιοσημείωτα καλή με την μεγαλύτερη απόκλιση να εμφανίζεται στην χρονική σταθερά 318μs (-0.12dB) και την μέγιστη συνολική απόκλιση να μην ξεπερνά τα -0.36dB (220Hz). Η ομοιότητα μεταξύ των δύο καναλιών είναι παραδειγματική (η μέτρηση έγινε μέσω της εξόδου Rec. Out).

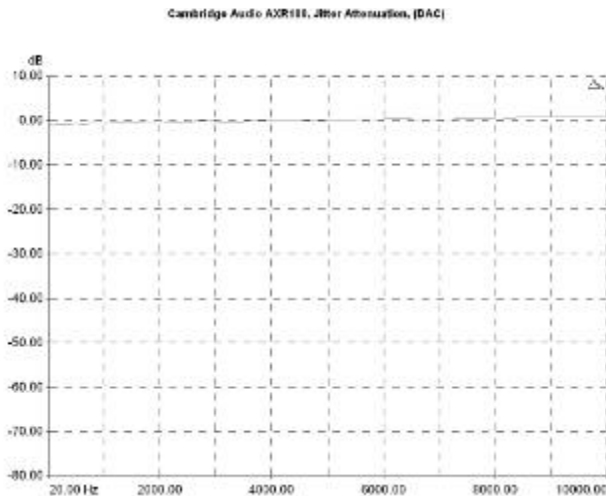
Απόκριση σε τετραγωνικό σήμα 1kHz. Μέγιστη τάση εξόδου σε φορτίο 8Ω. Οριζόντιος άξονας: 20μS/Div, κατακόρυφος άξονας: 14V/Div.

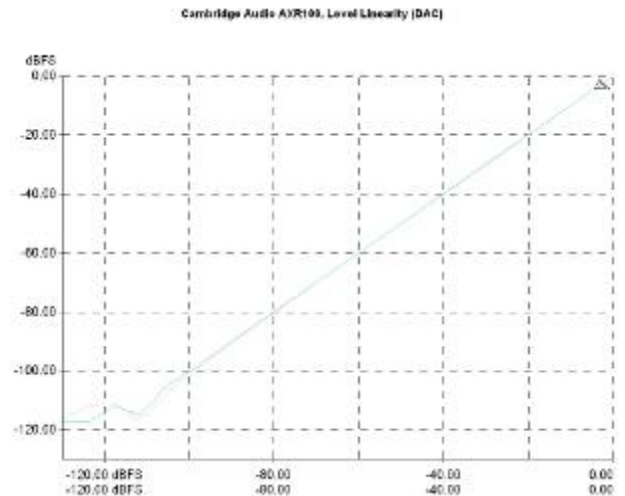
Καμπύλη αποέμφασης RIAA (κόκκινη/πράσινη καμπύλη) και καμπύλη ακρίβειας RIAA (με εφαρμογή αντίστροφης ισοστάθμισης RIAA, πορτοκαλί/ιώδης).

Η αξιολόγηση του DAC έγινε μέσω της ομοαξονικής εισόδου, με σήματα 24-bit/96kHz (εκτός αν αναφέρεται διαφορετικά). Ως αναλογική έξοδος χρησιμοποιήθηκε η Rec. Out. Όπως συμβαίνει με όλα τα “πακέτα” CS8416/WM8740 που έχουμε δοκιμάσει, ο DAC του AXR100 δεν προσφέρει κάποια καταστολή του εισερχόμενου jitter, όπως δείχνει και η σχετική καμπύλη που βρίσκεται συστηματικά στα 0dB. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να προσέξει κανείς την ποιότητα των πηγών που συνδέει ψηφιακά στον ενισχυτή, όπως επίσης και το καλώδιο που χρησιμοποιεί. Ο ίδιος ο μετατροπέας φαίνεται να έχει χαμηλό jitter (150ps p-p).

Η γραμμικότητα στάθμης κινείται σε πολύ καλά επίπεδα με την σχετική καμπύλη να διατηρεί την ιδανική μορφή μέχρι τα -100dBFS περίπου και το σήμα να “χάνεται” στον θόρυβο λίγο μετά τα -110dBFS.

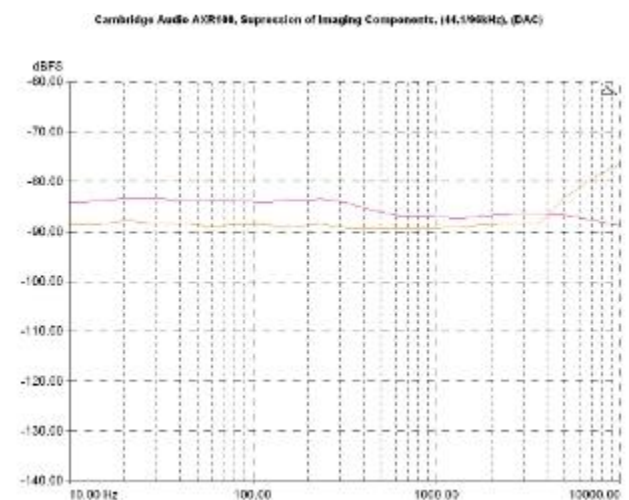
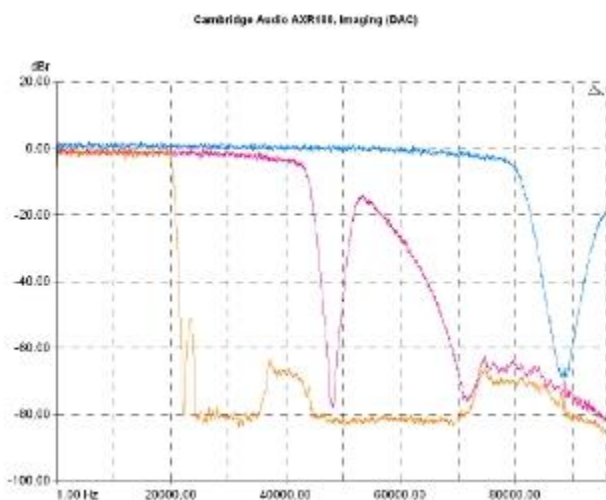
Καταστολή jitter σε συνάρτηση με την συχνότητα. Σήμα 10kHz, jitter 73ns p-p.

Διάγραμμα γραμμικότητας στάθμης εξόδου σε συνάρτηση με την στάθμη του ψηφιακού σήματος. Σήμα 1kHz, είσοδος S/PDIF, 96kHz.

Αρκετά ενδιαφέρονσα βρήκαμε την προσέγγιση της Cambridge Audio σε ό,τι αφορά τον χειρισμό του ψηφιακού φίλτρου. Αν και ο ενισχυτής δεν προσφέρει κάποια επιλογή στον χρήστη, η εταιρία φαίνεται να έχει επιλέξει διαφορετικό φίλτρο (με μεγάλη κλίση) για τα 44.1kHz και αργό φίλτρο για τα sample rates 96kHz/176.4kHz. Αυτή είναι μια στρατηγική η οποία είναι λογική (ο θόρυβος που “αφήνει” το αργό φίλτρο είναι πιο ακίνδυνος, όντας πάνω από τα 50kHz στην περίπτωση των 96kHz) αλλά δεν θυμόμαστε να την έχουμε ξανασυναντήσει σε συσκευή.

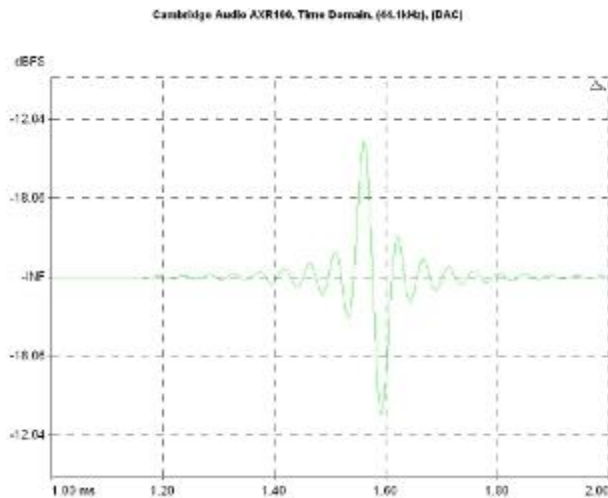
Η επιλογή της Cambridge φαίνεται να δικαιώνεται από το διάγραμμα που δείχνει τα υποπροϊόντα του sample rate που αναδιπλώνονται στο ακουστικό φάσμα. Αυτά των 44.1kHz βρίσκονται σε χαμηλότερη στάθμη (κοντά στα -90dBFS) σε σχέση με αυτά των 96kHz (περί τα -85dBFS) αλλά οι διαφορές δεν είναι μεγάλες και είναι υπερασπίσιμες με βάση την απόκριση του μετατροπέα στο πεδίο του χρόνου:

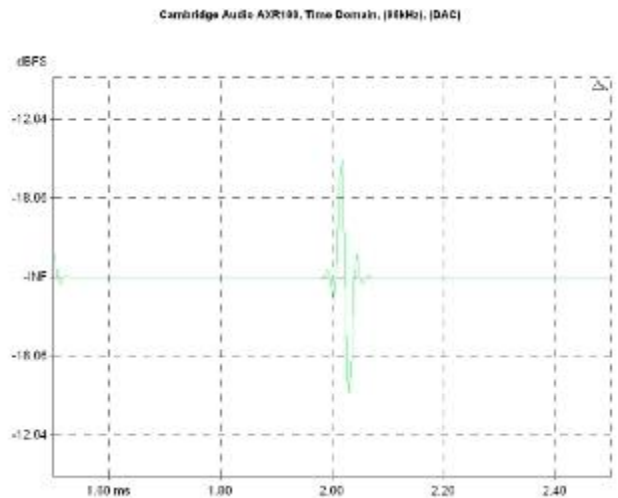
Απόκριση βαθυπερατού φίλτρου. 44.1kHz (πορτοκαλί καμπύλη), 96kHz (ιώδης), 176.4kHz (μπλε).

Καταστολή υποπροϊόντων δειγματοληψίας. 44.1kHz (πορτοκαλί καμπύλη), 96kHz (ιώδης).

Εδώ, όπως θα περίμενε κανείς, φαίνεται ξεκάθαρα η υπεροχή του αργού φίλτρου σε σχέση με το γρήγορο, καθώς το δεύτερο περιλαμβάνει πολύ εντονότερους κωδωνισμούς. Πρόκειται ασφαλώς για μια επιλογή που θα πρέπει να αξιολογηθεί ιδιαίτερος θετικά ίσως όχι τόσο λόγω του αποτελέσματος που αναμένεται να έχει όσο για την διάθεση διαφοροποίησης που υποδηλώνει.

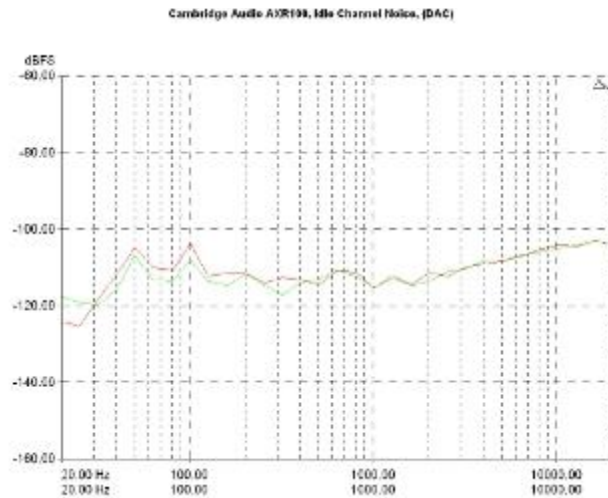

Απόκριση στο πεδίο του χρόνου, φίλτρο με μεγάλη κλίση (σήμα 16-bit/44.1kHz).

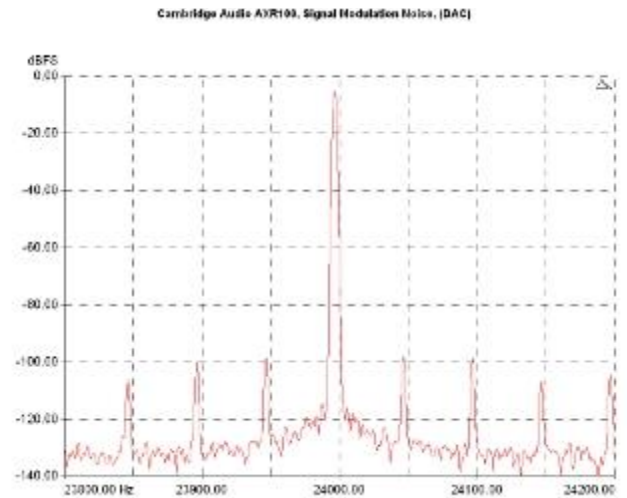

Απόκριση στο πεδίο του χρόνου, φίλτρο με μικρή κλίση (σήμα 24-bit/96kHz).

Ο μετατροπέας d/a του AXR100 είναι αρκετά αθόρυβος. Το σχετικό διάγραμμα κινείται στην περιοχή των -110dB (μέχρι τα 2kHz, με την συμμετοχή του τροφοδοτικού να είναι εμφανής) και επιδεικνύει την συνήθη ανοδική συμπεριφορά στις υψηλές συχνότητες, παραμένοντας, πάντως, αισθητά κάτω από τα -100dBFS μέχρι το όριο της μέτρησης. Τέλος, η διαμόρφωση του σήματος από τον θόρυβο κινήθηκε σε χαμηλά επίπεδα, μια συμπεριφορά που αξιολογείται θετικά για την κατηγορία τιμής της συσκευής. Στο σχετικό διάγραμμα είναι εμφανή τα ίχνη από τον θόρυβο του τροφοδοτικού (συνολικά, γύρω και κάτω από τα -100dBFS) ενώ κάποια ίχνη ενδοδιαμόρφωσης πολύ χαμηλών συχνοτήτων (κοντά στην θεμελιώδη) μπορεί να αποδοθούν σε jitter.

Θόρυβος σε αδρανές κανάλι. Sample rate 96kHz.

Διαμόρφωση του σήματος από θόρυβο (Signal modulation noise). Σήμα αναφοράς: 23.995,50Hz, sample rate 96kHz.

Cambridge Audio AXR100

Για τις ανάγκες της ακουστικής αξιολόγησης ο AXR100 αντικατέστησε τους ενισχυτές αναφοράς (Melos Plus Series Line/Parasound HCA3500) και ανέλαβε να οδηγήσει τα ηχεία αναφοράς (ATC SCM-50PSL). Ως πηγή, χρησιμοποιήθηκε το ζευγάρι Teac

Esoteric P70/D70 συνδεδεμένο σε μια από τις αναλογικές εισόδους, αλλά για μικρό χρονικό διάστημα, χρησιμοποιήσαμε μόνο το P70 (ρυθμισμένο για upsampling 2x) μέσω της ομοαξονικής ψηφιακής εισόδου, ώστε να αξιολογήσουμε και τον ενσωματωμένο DAC. Ο ραδιοφωνικός δέκτης μας κράτησε, επίσης, παρέα για αρκετές ώρες σε περισσότερο... ανεπίσημες ακροάσεις.

Η αρχική εγκατάσταση του ενισχυτή δεν κρύβει προβλήματα. Είναι μια συσκευή εύχρηστη χωρίς σημαντικές ιδιοτροπίες. Η οθόνη είναι ευανάγνωστη από μεγάλη απόσταση και το τηλεχειριστήριο προσφέρει όλες τις απαραίτητες δυνατότητες. Οι ανάγκες ψύξης φαίνεται να είναι συμβατικές και, αν και η εταιρία δεν αναφέρει τίποτε ιδιαίτερο, υποθέτει κανείς ότι θα πρέπει να υπάρχει μια μικρή απόσταση μεταξύ της πίσω πλευράς και οποιασδήποτε κάθετης επιφάνειας, ώστε να εξασφαλίζεται λογική ροή αέρα, όταν λειτουργεί ο ανεμιστήρας.

Η πρώτη εντύπωση που αποκομίζει κανείς ακούγοντας τον AXR100 είναι αυτή ενός γρήγορου, ζωντανού και με καλές δυνατότητες οδήγησης ενισχυτή. Αν και τα SCM-50 είναι αναίσθητα, κατάφερε να δημιουργήσει σοβαρές στάθμες σε έναν μέτριο χώρο, χωρίς να εμφανίσει δείγματα συμπίεσης και χωρίς να αλλάζει ο χαρακτήρας του, δείγμα ότι μπορεί να καλύψει έναν τυπικό, μεσαίου μεγέθους οικιακό χώρο με ηχεία, επίσης, τυπικής ευαισθησίας. Η χρήση του σε περιβάλλον ψηφιακής ισοστάθμισης αποκάλυψε ότι διαθέτει αρκετά περιθώρια ισχύος και καλό έλεγχο των ηχείων, ειδικά στην περιοχή των χαμηλών συχνοτήτων. Το συνολικό άκουσμα ήταν ξεκούραστο, ευχάριστο, με πολύ θετική αίσθηση ως προς την παρουσία στον χώρο και την απόδοση των λεπτομερειών.

Πολύ χαμηλά, ο AXR100 φάνηκε να έχει αρκετά περιθώρια ισχύος, ακούστηκε λίγο πιο αυστηρός και συγκρατημένος σε σχέση με την αναφορά, αλλά απέδωσε άνετα τον παλμό, τις λεπτομέρειες και την επιβλητική αίσθηση που συχνά έχουν μουσικά έργα με σημαντικό (συνήθως ηλεκτρονικό) περιεχόμενο στην περιοχή. Γενικώς, οι χαμηλές συχνότητες αποδόθηκαν πολύ ικανοποιητικά, με καλή ταχύτητα, σωστή κλίμακα μεγεθών και ισορροπημένο όγκο, με αποτέλεσμα ο ακροατής να έχει την εντύπωση ότι ακούει έναν πολύ μεγαλύτερο ενισχυτή. Ασφαλώς, ο AXR100 έχει τα όριά του, αλλά, στα χέρια μας και κάτω από τις συγκεκριμένες συνθήκες, έδειξε ότι αυτά είναι υπέρ-επαρκή για την κατηγορία τιμής του. Ο ενισχυτής ακούστηκε γρήγορος, με καλό όγκο και έλεγχο στα ρυθμικά μέρη και φάνηκε να έχει έναν ευχάριστο, ζωντανό χαρακτήρα

που κάνει το συνολικό άκουσμα ελκυστικό.

Η μεσαία περιοχή αποδόθηκε με καλή φωτεινότητα, ακούστηκε μαλακή και ευχάριστη, ίσως λίγο laid-back σε σχέση με την αναφορά, αλλά με καλές λεπτομέρειες και ανάγλυφη αίσθηση. Το σύστημα αναφοράς, με τον Cambridge Audio στην θέση του ενισχυτή ακούστηκε ξεκούραστο αλλά όχι αδρό στις περιγραφές του, ακόμη και όταν έχει να κάνει με σύνθετα έργα που έχουν σημαντική ενέργεια στην περιοχή. Το αποτέλεσμα είναι μια πολύ θετική αίσθηση διαύγειας και η εντύπωση ότι ο ενισχυτής θα συγχωρήσει μια κάπως σκληρή παραγωγή, χωρίς να αφήνει σοβαρά ίχνη “ταυτότητας”. Η στερεοφωνική εικόνα που πήραμε είχε μεγάλες διαστάσεις και ήταν λίγο πιο ασαφής σε σχέση με την αναφορά όσον αφορά στα όρια του πλάτους. Ο εστιασμός μεμονωμένων ηχητικών αντικειμένων ήταν πολύ καλός, με την περιγραφή της κίνησης, τον αέρα και την αίσθηση του χώρου να κινούνται σε πολύ υψηλά επίπεδα. Στην πραγματικότητα, ο ενισχυτής φάνηκε ότι δεν μείωσε καθόλου τις πολύ υψηλές δυνατότητες των Esoteric στον τομέα αυτό, κάτι που θα μπορούσε να αποδοθεί στην καλή ομοιότητα μεταξύ των καναλιών και στον χαμηλό θόρυβο.

Στην περιοχή των υψηλών συχνοτήτων, ο ενισχυτής φάνηκε να έχει καλή έκταση, να είναι γρήγορος και ισορροπημένα φωτεινός, με καλό αρμονικό πλούτο που δεν ρέπει προς το ευφωνικό ή το υπερβολικά “ζεστό”. Η περιοχή αποδόθηκε με καλή λεπτομέρεια και αίσθηση ομοιογένειας, χωρίς το παραμικρό ίχνος μεταλλικής αίσθησης ή τραχύτητας, βάζοντας την τελική σφραγίδα σε έναν πολύ ισορροπημένο, μετρημένο θα μπορούσε να πει κανείς, χαρακτήρα.

Η αντικατάσταση του Esoteric D70 με τον DAC του AXR100, άφησε ανέπαφες τις βασικές αξίες του ενισχυτή όπως περιγράφηκαν πιο πάνω, αλλά είχε μια επίδραση στον τρόπο που αποδόθηκαν οι λεπτομέρειες (στην περίπτωση της αναλογικής εισόδου ήταν περισσότερο ανάγλυφες και παρούσες στον χώρο) ενώ και η απόδοση στην περιοχή των υψηλών συχνοτήτων απέκτησε μια πιο έντονη παρουσία, χωρίς, πάντως, να κουράζει ή να δυσχεραστεί. Έχοντας επίγνωση ότι η σύγκριση είναι ανεδαφική (το D70, παρά την ηλικία του, είναι μια συσκευή πολύ ανώτερου επιπέδου) δεν μπορούμε παρά να αναγνωρίσουμε στον ολοκληρωμένο της Cambridge ότι τα πήγε πολύ καλά σε αυτήν, αποδεικνύοντας ότι αποτελεί μια ρεαλιστική λύση σε όποιον αναζητεί έναν οικονομικό ενισχυτή ικανό να διαχειριστεί σήματα με τρόπο που θα σέβεται την μουσική. Ο ραδιοφωνικός δέκτης είναι εύχρηστος (προσφέροντας δυνατότητα αυτόματης και χειροκίνητης σάρωσης της μπάντας) και, στην περιοχή που έγινε η δοκιμή (βόρεια προάστια Αθηνών) η λήψη του ήταν πολύ καλή με την κεραία που περιείχε η συσκευασία (μια πολύ βασική εκδοχή), με μικρά ποσοστά θορύβου. Το αποτέλεσμα ήταν καλή στερεοφωνική εικόνα (στο μέτρο που το επέτρεπε το πρόγραμμα) και καλή μεταφορά της άρθρωσης των εκφωνητών και της αισθητικής του booth κάθε σταθμού.

Τελικώς...

... χωρίς να καταφύγει σε υπερβολικές επιλογές και λύσεις, η Cambridge Audio καταφέρνει με τον ARX100 να συνθέσει μια σύγχρονη, σε δυνατότητες και ηχητική ταυτότητα, εκδοχή του ραδιοενισχυτή: Με υπερ-επαρκείς δυνατότητες οδήγησης, ευελιξία στις συνδέσεις και πραγματικά υψηλής ποιότητας, φιλικό στον ακροατή, ήχο, αποτελεί μια πολύ καλή επιλογή σε μια αντιστοίχως πολύ καλή τιμή για τα προσφερόμενα.

Δημήτρης Σταματάκος